

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

12. neděle mezidobí cyklus B

Jednoho dne večer vyběhl Ježíš své učedníky: „Přeplavme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali Ježíše s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti to jedno, že hyneme?“ Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „MLČ! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, velká bázeň, a říkali si mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“ (Mk 4,35-41)

Pomůcky, které doporučujeme: Slovo života pro každé dítě, pastelky

Děti, už jste někdy jely na lodi? Třeba na pramici, ve člunu nebo dokonce parníkem? Povořit se v lodičce je krásné, ale jen tehdy, když svítí sluníčko a nehrozí bouřka a silný vítr. Učedníci spolu s Ježíšem, jak jsme před chvílí slyšeli v evangeliu, byli také na lodi. Ježíš byl unavený a spal. Spal tak tvrdě, že ho ani nevzbudil silný vítr a bouřka, která se najednou strhla. Vítr s lodí kymácel, do lodi začala téct voda, ale Ježíš stále spal. Nezdá se vám to děti divné? Umíte si představit, že byste tvrdě spaly a nevzbudily se? (*nechte odpovědět děti*) Můžeme si to vysvětlit tím, že byl Ježíš opravdu unavený. Lidé za ním totiž před tím přicházeli a chtěli, aby je Ježíš uzdravil, aby s nimi mluvil, aby se jim věnoval. V evangeliích často čteme, že si chtěl Ježíš odpočinout, ale že za ním přicházelo velké množství lidí. Jiným důvodem toho, že se Ježíš při bouřce na lodi nevzbudil, mohlo být to, že On se nebál. Pán Ježíš je Bůh, je druhou Božskou osobou, byl u stvoření světa. Jeho poslouchá vítr, moře, slunce, zkrátka všechno. A Ježíš to také ukazuje, protože když ho učedníci vzbudili, pohrozil větru a poručil moři, aby se uklidnilo. Učedníci tak mohli vidět, kým vlastně Ježíš je. Není to syn tesaře, ale Bůh, který přišel na zem. Ježíš se tedy nebojí. A co my? Bojíte se někdy něčeho? Já myslím, že každý z nás má někdy z něčeho strach. Nemusí to být zrovna strach z bouřky a silného větru, ale možná ze špatných známek, neúspěchu. Nebo se někdy můžeme bát i druhých lidí, že s námi třeba nebude někdo chtít kamarádit. Co v takové chvíli dělat? Poproste v modlitbě Ježíše, aby vám pomohl. On nás může zbavit strachu. A také se zaměřte v takovém okamžiku na druhé lidi a ne na sebe. Myslete na štěstí druhých lidí, aby jim bylo s vámi dobře. Když totiž máme z něčeho strach a přesto dokážeme udělat nějaký skutek lásky pro druhého člověka, strach zmizí. Lásky je silnější než strach. Stačí udělat drobný skutek lásky a vaše srdce bude opět šťastné. Strach v něm už nebude mít místo. Jedna skupina dětí z Německa se rozhodla dělat lidi kolem sebe alespoň jednu hodinu šťastnými. Podívejte se jak (*rozdejte SŽ dětem*). Pojdme si to nyní přečíst a vybarvit. Můžeme při tom přemýšlet, co udělat, aby byli lidé kolem nás také šťastní.